

Виходить у Львові
що днія (крім неділь і
гр. кат. субот) о 5-й
годині по полуночі.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лише на
окреме жадання і за вло-
женням оплати поштової.

Рекламації
зазначатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської”.

Вісти політичні.

По гостині кн. Фердинанда в Будапешті. — З Буковини. — Вісти з Угорщини. — Відгомони люблянських подій. — Положення в ново-
базарськім санджаку.

Гостина болгарського князя у цісаря в Будапешті стала певним доказом щирих відносин молодого дунайського князівства з дунайською монархією. Болгарія осягнула в часі трийцятілітнього свого ествовання трудною дорогою з турецкої провінції до новітності, на європейських підвалах опертої держави великий поступ, а хоч що до імені єсть Туреччині підвластною, єсть в дійстності політично самостійною державою. Сьвітле приняте княжою парою в Будапешті і недавне іменовання князя властителем 11 полку гузарів стають певним доказом, що князя Фердинанда уважають самостійним володарем. Від часу міністерства бар. Еренталя витворилися приязні до Австро-відносини, а інтервенція Австрої в справі пригоди дипломатичного агента в Константинополі Гешова доказує, що Болгарія єсть помічницею Австрої в балканській політиці.

Під час обіду даного в честь княжої пари відповідаючи на бажання висловлені князем виголосив цісар тоаст, в котрім зазначив, що в приїзді князя бачить поруку удержання міра і добрих взаємин з Австро-угорською монархією і висловив бажання щастя сему молодому краєви, котрий завдяки мудрій управі і талантові болгарського народу так сьвітло розвивався.

Днівники загально вказують на ту обставину, що в тоастах князя і цісаря виразно за значено майже повну независимість Болгарії, а зазначене такого становища єсть для Болгарії тепер тим важнішее з огляду на спір її з Туреччиною о обиду Гешова і о ту частину орієнタルної зелінниці, котра йде через область болгарську. Турецкий комісар в Софії вручив на приказ великого везира правительству болгарському ноту, в котрій дамагається, щоби Болгарія віддала турецким урядникам ту частину орієнタルної зелінниці, котра іде через її область. Однако болгарське правительство має на се відповісти, що то є внутрішна болгарська справа і про неї буде пересправляти лише з дирекцією орієнタルних зелінниць, а не з турецким правительством, а зелінничим рухом на тій лінії будуть на дальнє керувати болгарські урядники. В справі Гешова вислав вел. везир заяву болгарському правительству, що не має

найменшого наміру заподіяти сбиду Гешову, а коли бін не міг вернутися до Царгороду, то правительство турецке вижидав приїду его наслідника і прийме єго дуже прямозн.

Буковинська виборча реформа, ухвалена в 1904 р., не одержала санкції цісарської задля деяких стилістичних неясностей, котрі описілі краєвий виділ усунув, однако правительство дамагається, щоби се сойм перевів. Задля того сесія буковинського сойму, котра починається 5 жовтня, буде приневолена ще раз занимати сею справою. На основі сеї реформи має бути число послів з 31 помножене на 54. Дальшого помноження мають дамагати ся Поляки, Німці і міста.

Угорський сойм зібрал ся ві второк дня 22 вересня на перше засідання по літній перерві, попереджений 25-ма сопілкістичними вічами в Будапешті за загальним виборчим правом. Теперішна сесія має дуже досягле значене, бо угорський сойм має тепер полагодити найважніші справи, до яких зобовязала ся угорська коаліція, обнимаючи керму правительства. Та сесія поліпшить по собі неперечно поважні сліди в історії політичного розвитку Угорщини, бо крім виборчої реформи має перевести розв'язку банкового питання а також підготовити утворене нової більшості соймової.

— А Господь знає, де она поділа ся. Я встав о осьмій годині і ждав, аж вибів девята година. Наконець спітав я послугача а той сказав мені, що она вже о семій годині вийшла з готелю.

Інспектор Гольт аж не зізнав, що на то склало і мовчки дивився Кадманові в очі. — Кадман — сказав він наконець з як найбільшим спокоєм — вертайте спокійно домів і лишіться на завіті в Рукфельді, для вас там ще найдіші.

26. Глава.

Опущені.

Та й знов Арнольд приніс в середу вечером до „Лаврового двора“ звістку, що вахмістера Кадмана вернув. — Кадман вже вже тут! — відозвався він голосно отворивши двері до столової кімнати. — Я хотів дати зарах о тім знати. Пані Кавдрі втекла зму — та й дійстно не дивота!

— А дехо інспектор Гольт? — спітав доктор Вірет.

— Господь знає, де! Кадман видів его по-слідний раз в Сулемптоні. Мушу призвати ся, що я рад з того, що то так закінчило ся. Сплячого пса не треба будити! Та й зовсім не потреба того, щоби о тій історії розписувалися газети — чи як ви кажете, пане докторе?

— Будьте переконані — сказав доктор рішучо, — що убийник не уйде своїм кари.

— Ви гадаєте, що совість не дасть зму спокою? — То лиш таке пусте балакане.

Коли Арнольд вийшов, приступив доктор Вірет до Фльоренсії. — Пане докторе, — відозвався ся дівчина до него — скажіть мені так поправді, як ви гадаєте, чи пані Ферфорд знає убийника моого тата?

— Я вам вже нераз відповідав на то питання — відповів доктор Вірет — а хтож то може знати? Може єго виділа а може й ні.

— Коли пані Ферфорд була съвідком злочину, то хиба вже ніколи не довідаю ся правди.

— Ви преці ще вчера казали, що Гольт єї не здогонить.

— А так, то правда, я навіть того не бажала. Ах, я стала якася така непостійна, іноді здає ся мені, що я повинна би за всяку ціну старати ся дослідити правди, то знов...

— Моя дорога дитинко — сказав на то доктор Вірет — о смерти ваших родичів нема на нещастя із найменшого сумніву — ніяка сила на землі не може їх прикладти назад до життя; то не у вашим характері шукати мести, котра нічого не поможе. Щож би вам з того прийшло, як би якийсь бідачиско відповітував за свій злочин на шибеници.

— О ні, я того не жадаю — відповіла Фльоренсія — я хотіла би лише знати, де поділи тіло моєї бідної матері та й того відкрия — я би скорше відрекла ся, як коли би інспектор Гольт мав арештувати паню Ферфорд.

— Фльоренсія — сказав Вірет рішучо — вірте мені на слово, що Ферфорда більше не побачите. Я уважаю у всіх хвилях житя найліпше дивити ся всякому лиху сьміло в очі

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

— Ви, розумієте ся, не показували ся. Добродушне лицце Кадмана прибрали відраз якогось дуже великого заклопотання. — Бо то, видите, пане інспекторе, — зачав він несъмільво говорити — пані Кавдрі знає мене так добре, як себе саму а відтак я й не маю здібності до такої погоні, бо она мало що мзне не перевернула.

— Добре, добре, ви мимо того пішли за нею. Чи на дверці ждав хто на паню Кавдрі?

— Ні! Она звідала ся у дверника, де могла би добре переночувати, і ледви що пішла — додав Кадман многозначно — як я зараз спітав того чоловіка, який готель він її нараїв. Він сказав мені, я побіг сюди, чув як пані Кавдрі замовила собі кімнату і приказала, щоби єї нині рано о пів до девятої збудили.

— А так, вже розумію! — сказав Гольт відотхнувши. — То ви предвиділи хитру штуку пані Кавдрі?

— Ну, так, але...

— Господи, то она вам може втекла?

— Бо то видите, пане інспекторе, ось як то було —

— Дехо она тепер? — спітав Гольт остро.

Перші тижні сесії не принесуть нічого надзвичайного, бо сойм має докінчити деякі справи підготовлені вже літом в комісіях і то навіть не дасть ся імовірно осягнути до скликання сесії делегаційної 8 жовтня. Відтак має сойм ухвалити бюджет на р. 1909. Доси звичайно тягнула ся бюджетова розправа так довго, що навіть при внесенню предложення у вересні ледво перед кінцем слідуючого піврока можна було ухвалити бюджет і правительство було приневолене послугувати ся провізоріями, котрі вводили великий заколот в державній господарці. Тепер по введеню довших засідань повело ся правительству перший раз донести до ухвали бюджету перед 1 січня. Бюджет на 1909 р. виказує в доходах 1.155.777.976 корон, а у видатках 1.555.724.007 корон, отже надвишка виносить 48.069 корон, хоч доходи преліміновано о 110.000.000 вище як торік.

Виборча реформа угорська вправді вже виготовлена, однако правительство має ще перед її внесенем до сойму полагодити деякі формальноти і тому не знесе єї перед скликанням делегацій, а також не подасть соймові перед тим ніяких пояснень в тій справі, щоби не давати поводу до хибних толків і розгорячення. Правительство зобовязало ся найпізніше в місяць по розпочатю нової сесії внести виборчу реформу, отже значить около 22 жовтня, а тоді почне роботу виборча комісія і певно не скінчить єї перед новим роком, так що не скорше як коло Великодня можна сподівати ся її ухвалення.

Події в Любліні дають вільнодумним Німцям привід до звороту неприхильного прави-

ї маю надію, що перестанете поволи роздумувати над цею сумною справою.

Але не так легко уступав сум з душі Фльоренсії а коли роздумувала над тим, що пережила, то задержувала ся найрадше при тій однієї ясній точці серед тих темних запутанин, якою була згадка про благородність і пожертвованість Овена. Він розійшовся з нею, не сказавши їй ані одного словечка на прашане і лишив її більше опущеною як коли небудь — она сумувала за ним, як за чоловіком, котрого любила а котрого стратила.

Ще раз відозвала ся тата борба в душі Фльоренсії, коли слідуючої п'ятниці явився в „Лавровій домі“ інспектор Гольт. По його лиці видно було, що він потерпів поражку. На кілька питань доктора Вірета розловів Гольт що слідує:

Насамперед признаю ся, що я не міг дати собі ради. Ферфорд, видно, рішила ся був по вашій нічній гостині, пане доктор, втікати з Рукфільда. Він поїхав ранішнім поїздом до Льондону, дав там своїм адвокатам відповідні поручення що до дому і розпорядив, щоби часть меблів була спалена. Через тих самих адвокатів порозумівся він телеграфічно зі славним будівельником кораблів Лянкастром в Кавс та купив яхт і заким ще в понеділок по полуздні вернув до Рукфільда, маю вже пароход „Енд“, котрий аж до середи рано має одержати задогу і стояти готовий до дороги.

— Все так скоро, що аж не хоче ся вірити! — відозвав ся на то доктор Вірет тою подиву, котрим позискав собі впovні серце Фльоренсії.

— Хто має недостатком грошей — говорив інспектор Гольт дальше, — може все в одній хвилі залагодити. Ферфорд дав Лянкастрові, як то він мені сам казав, коли я був в Кавсі, значний задаток, щоби недопустити другого, котрий також хотів то судно купити. По залагодженню сего інтересу купив якусь стару бричку і наймив пару сильних коней та післав їх до Рукфільда. Рівночасно постарається ї о то, щоби міг їхати розстаними кіньми. Такий способом виїхали пан і пані Ферфорд в понеділокколо девятої години вечером до Суземптона. Тут ві второк вечером, коли вже добре змеркло ся, злізли они з брички недалеко того місця, де коло греблі в пристани

тельству. Розійшли ся навіть поголоски про подання міністерства о відставку, однако показало ся, що лише міністер Праде поновив свою давнішю просьбу о відставку. Тимчасом напасти національних загорільців проявляють ся деяні. В Брунові в Чехах всенімецькі загорільці напали ческих робітників, що проходжували ся ринком і там дійшло до бійки, а до перша жандармерія і поліція привернули спокій. Тим способом призбирися ся доволі матеріялу до наглих внесень, щоби затамувати всяку роботу в державній раді і щоби розтратити ще більше і так уже безмежно розогнені національні пристрасти. Справді незідрадні вигляди для державної ради.

Положене в Новобазарські санджаку стає щораз грізнішим і можна кождої хвилі сподівати ся поважних подій. Задля того австро-угорські власти войскові подвійними патролями стережуть найбільше загроженого і найважливішого просміку Ябука, котрий веде через гори до Плевле. Між турецким войском розкинено з Білгороду наслані відозви, з котрих драмагують ся відкликання войска австро-угорського з санджаку. Очевидно о тім не може бути бесіди.

Н о в и н к и .

Львів, дня 26-го вересня 1908

— Переосення. П. Намістник переніс старших комісарів повітових: Йос. Ставского із Скалато до Львова, Кар. Мігеля із Сокала до Львова, Ст. Тишковського з Косова до Бродів і др. Волод. Жу-

стають кораблі з Кавс і сіли на лодку, которая вже на них ждала та поплили безприволочно до свого судна „Енд“. На другий день о сеїй годині рано, коли Кадман спав ще твердим сном, привезла tota сама лодка паню Кавдарі на корабель а відтак „Енд“ пустив ся в дорогу, Бог знає, в котру сторону.

— Отже шепнула Фльоренсія — не можна віяк довідати ся, куди...

Гольт побачив, як дівчина поблідла і не могла вже докінчити питання, та сказав: Розуміє ся, що скорше чи пізніше довідасмо ся, що стало ся з „Ендом“, але хоч би я був і арештував паню Ферфорд на англійські землі, то таки нема на стілько доказів против неї, щоби аж гонити за нею поза границями краю і насильно вести її сюди.

— А про моого первого брата ви вже розівали? — спітала Фльоренсія, коли інспектор взяв капелюх зі стола.

— А так — відповів Гольт, придивляючись шідцевці свого капелюха — пан Арнольд Дервент приїхав дійстю на „Раднорі“...

— Слава тобі, Боже? — сказала Фльоренсія і розплакала ся.

— Але — додав інспектор — на то не маємо все ще доказу, чи не приїхав він був з кінцем лютого на „Стірлінг-Кестли“ і чи пізніше якимсь іншим кораблем не відплів на Тенерифу — о тім можна буде щось певного аж тоді знати, коли „Стірлінг-Кестль“ причалить знов до пристані.

Фльоренсія з обуренiem подивила ся на інспектора. — Які ви несправедливі — сказала она — преці то доказана річ, що мій перший брат казав правду і того нам чей вистане.

Доктор Вірет хотів щось сказати, але замовк. Гольт лиш здигнув плечима і пустився до дверей. — Я гадаю, що моя присутність в Рукфільді вже не придасть ся до нічого — сказав він — але можете бути певні, панно Дервент, що я на сю справу буду завсідги добре памятати.

(Дальше буде).

ровського з Камінки Струм. до Львова; — комісарів повітових, між іншими: Мих. Верхховського з Чорткова до Львова, Фел. Строку з Печенижина до Львова, Стан. Іллясевича з Богородчан до Ланцута, Мельх. Вайгеля з Перемишля до Львова, Ад. Мілашевського з Бібрки до Мостиськ, Стан. Шавловського з Станиславова до Львова, дра Едв. Зонтака зі Львова до Камінки Струм., Ем. Раппе з Мостиськ до Перемишля і др. Стеф. Ішковського зі Львова до Городка яг.

— З головного комітету ратуцового. Дня 25 с. м. відбулося пяте засідання головного комітету ратуцового під проводом Е. Е. п. Намістника. По довшій дискусії комітет ухвалив, щоби цілу запомогову акцію в осені і в зимі та всі фонди, які є до розпорядимости, обернути на продажу по зниженні ціні найпотрібнішої паші.

Продажну ціну отрубів житих (грису) означенено на 7·50 К, а по 7 К пшеничних отрубів, пшеничних макухів на 11 К, ковопляніх на 8 К вкінці червоної муки на 9 К. Військо для селянських обор зарадових має бути та сконцентрована паша уділювана безплатно.

Що до ждання розділювання, згайдно продажи по зниженні ціні соломи на січку комітет, з огляду на великі трудності такої акції ухвалив обмежити її виключно до громад знищених повені та удейти їм на закупно соломи якихсь грошевих квот.

Розділюване сконцентрованої паші має настути від жовтня в 4 ратах що два місяці. Рівно біжно з продажю сконцентрованої паші має настути розділ відпадків соли, одержаної від Міністерства скарбу.

Комітет взяв під розвагу закупно з запомогових фондів якісь скількості соли для худоби по зниженні ціні 4 К за метричний сотнар.

Розділ сконцентрованої паші і соли межи по-віти головним комітетом настути на основі внесень які мають предложить староства до кінця вересня. Однак мимо значних фондів, призначених на ту акцію, він не може узглядити всіх ждань і потреб, але мусить обмежити ся до несения помочи тим, над якими висить грова знищена господарства.

— Дрібні вісти. Міністерство просить відтвердити вже статут про двотипові учительські семінарії для учителів народних школ і відослало сими днями до галицької кр. Ради шкільної — П. Юл. Романчук вернувшись з політичного ювілею пос. Николая Василька в Чернівцях занедужав був тяжко, але має ся вже лішше, однак буде мусів ще кілька днів полежати. — Бурмістром міста Перемишля вибрано дра Долінського а его заступником дра Шаубного. — Міністерство справ внутрішніх не затвердило статута союза славянських дневникарів. — У Варшаві сконструювано вже перший случай холери. — В Долині отворено симідніми нововибудований шпиталь. Обряду носявчачня довершили оо. крил. Заремба і Величковський.

— Шкарлятина у Львові. Дня 24 с. м. було у Львові 5 нових занедужань на шкарлятину, виздоровіло 12, померло 2, повістало в ліченю 288 осіб. З причини шкарлятини виключено оногде від роботи 1 інженера войскового і 1 учителя львівських школ народних. Кільком купцям, котрі завезли у себе средства ізоляційні дозволено отворити склепи.

— Зі Стрия. Звичайні загальні збори стрижкої філії „Товариства Педагогічного“ відбудуться дия 29 вересня о год. 10 рано в сали „Народного Дому“. Того дня о год. 3 по полудні відбудуться ся в „Народнім Домі“ і загальні збори стрижкої „Рускої Бурси“.

— Репертуар руского театру в Коломиї. (Саля каси щадичної). Початок 7½ вечором. Абонамент на 6 вистав 12 К.

В неділю дия 27 с. м. „Сватане на Гончарівці“, народна комедія зі співами і танцями в 3 діях Гр. Квітки Основяненка.

Ві второк 29 с. м. „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка. Гостийний виступ А. Гаека, тенора львівського міського театру.

В четвер 1 жовтня „Романтичні“, славно-звістна комедія в 3 діях Ростанда.

— Нещасливі пригоди. При ул. Вірменській ч. 2 пук кухонний котел в хвилі коли скилена під ним служниця Анна Бредль щось робила а кипча вода облила її і попарила так тяжко, що она аж отримала притом-

нісъ і треба було відстивити єї до шпиталю. — В Магерові в склепі різника Стегня купив був дня 23 с. и. господар з Великого передмістя, Кошулап, ковбасу і зараз зачав єї істи. Нараз кусень ковбаси застряг ему в горлі так, що він удушився а завіваний лікар міг вже лише смерть сконстатувати. — Катерину Гізу, старуху з Лисіх Яи, которая дня 23 с. и. вертала з ярмарку, в Любачеві хотісь перейхав і она згинула на місці. Селянин, що єї перейхав, втік.

— Загадочні труни. Недалеко станиці Журавиці коло Перешиля, на шляху зелінчім коло будки ч. 54 знайдено вчера о 2 год. вночі тіло вахмайстра жандармерії Тадія Курила, тамошнього команданта жандармської станиці з двома ранами на голові. Погибший був в службі і ескортував якогось волоцюга з Журавиці до Перешиля. Той волоцюга зголосився сам до жандармерії і розповів, що жандарм перед містом пустив его на волю а сам вернув до Журавиці. Може бути, що має ся тут діло з якоюсь нещасливою пригодою, але й то може бути, що або той волоцюга або хотісь інший убив жандарма. На місці виїхала комісія військова і веде ся слідство. — З ріки Буга виловлено дня 20 с. и. в Камінці Струмиловій тіло якогось незнаного мужчини літ може за 40, високого росту і сильної будови. Та й в сім случаю не звістно, чи має ся тут діло з якоюсь нещасливою пригодою, чи з самоубиством чи може з якимсь злочином.

— Айтемська тайна або трагедия генерала Люерда. В Англії стала ся подія, которая свою загадочностію нагадує трохи повість „Рукфільську тайну“, которая якраз кінчить ся в наших фельетонах. Самоубиство генерала Чарльза Люерда наробило в цілій Англії величезної сенсації і покрило ще більшою тайною убийство, которое від чотирох неділі держать в безнастаннім руху англійську поліцію. Дня 24 серпня с. р. убив хотісь жінку генерала Люерда а се убийство, о скілько поліції удалось ся вислідити, представляє ся як слідує:

Майже сімдесятлітній генерал, перешовши на пенсію, наймив собі двірок недалеко села Айтем (Igham) і мешкав там зі своєю більшою женю. Дня 24 серпня вийшли обов'є супруги із свого дів'ка, званого Айтем Кноль, около пів до 3 год. по пол., пішли через ліс попри хату положену майже в середині сего ліса і розійшлися може яких сто кроків поза сільською школою. Була може третя година. В четверть години опісля зачали жінка якогось огородника і лісового робітника, як хотісь три рази стрілив, але они не звертали на то уваги. О 3 год 20 мін. стрітив управитель сусідного бровара ген. Люерда на вершку горба, віддаленого може на одну (англ.) милю від згаданої хати в лісі, як він ішов живав до того місця, де коло місцевості Годдерграун відбуваються ся забави мячом. Як раз о 3 год. 30 мін. дійшов був генерал до клюбового будинку для тих забав. Звідтам вернувся він зі своїми підбивачами назад. П'ять мінут по 4 стрітив его в айтемськім лісі съяще-ник із села, который віртав звідкись самоіздом. О пів до 5 год. прийшов генерал до Айтем Кноль, де застав паню Стюарт, жінку адвоката а приятельку своєї жени, которую она запросила була до себе на чай. Позаяк генералової не було дома, то они обов'є 5 год. вийшли напротив неї на гостиць, гадаючи, що она буде віртати. О 5 год. 15 мін. розійшлися ся сні генерал ішов сам до ліса і пустив ся до хати серед ліса. Прийшовши тут, знайшов він трупа своєї жінки. Єї хотісь убив. Она лежала на веранді тій хати, обернена лицем до землі а голова спочинала в калюжі крові. Два револьверові вистріли в голову повалили старуху на землю. Одна куля поцілила її в заду за правим ухом і мусіла її в тій хвили смерть зробити. Дивним дивом убийник стрілив до неї ще другий раз і то зовсім з близька в потилицю. З правої руки убитої була здоймлена рукавичка і з пальців стягнені три перстені з такою силу, що перстінний палець був майже зломаний. В годину опісля явила ся вже на місці убийства поліція а на другий розпочали слідство найздібніші агенти лондонської поліції.

Хто ж був убийником? Він не лишив по собі ні найменшого сліду; знайдено лише кулі,

що походили з револьвера великого калібра. Впрочому не було аві відтисків з пальців, ані слідів з ніг. Можна лише було припустити, що якийсь волоцюга убив старуху в цілі рабунку. Але о тій порі не видів ніхто ніякого волоцюги в айтемськім лісі. Хата стояла в замкненій частині ліса і лише рідко який чоловік туди заходив. Злодія там не могло бути а як би який волоцюга стягнув був перстені, то они були би десь знайшли ся або продані або заставлені в які шики.

З початком сего місяця в столовій сали гостини в Айтем відбулися судові оглядини трупа і розправа, подібно як в „Рукфільській тайні“ а ген. Люерд візнав тоді, що его жінка не мала ніяких ворогів і ніхто не мав причини истити ся на ній. Переслухано побережника, людів, що мешкали недалеко хати в лісі, службу в дворі „Айтем Кноль“, паню Стюарт, агентів поліційних — але ніхто не міг подати пояснення сего убийства а судия по безуспішних доходженях визначив нову розправу на день 23 с. и. Але й до сего часу не викрито нічого. Редактор якоїсь газети визначив нагороду 12.000 кор. за вищукане убийника і тепер знайшлося множества добровільних криміналістів (в роді Боджера і Могфордів з „Рукфільської тайні“), котрі на власну руку зачали шукати убийника. Одного дня явилися аж три „ясновиди“ на поліції і сказали, що они знають тайну лісної хати а шеф поліції в графстві Кент, полковник Вард (ніби другий інспектор Гольт) подав до відомості газет, що до двох неділі знайде ся напевно особа, которую треба буде зробити одвічальною за убийство.

Тимчасом повідомлено сина убитої, капітана Люерда, котрый перебував в полуднівій Африці о трагічній смерти его матери і він вибрав ся зараз в дорогу до Європи. Ледви що станув в Англії, як тут довідав ся, що і его батько вже не живе. Старий Люерд кинувся оноги коло Тестона під колеса поспішного поїзду, що їхав з Лондону, а той розіїхав его так, що ледви по білу можна було розпізнати, що переїханий то генерал Люерд. В листах до приятелів написав він, що відбирає собі життя, бо его підозрюють о убийство своєї жінки а якісь несовітні люди насилують ему навіть безіменні листи, в которых називають его убийником. — Так отже айтемська тайна стала ся тепер ще більше загадочною.

Телеграми.

Відень 26 вересня. Спільній міністер скарбу бар. Буріян вернув до Відня зі своєї подорожі по Босні.

Відень 26 вересня. Повторена кількома часописами вість о вібито якімсь приготовленю 16 полку піх. до вимаршу до Шевеля есть, як в міроздатних кругах увіряють, зовсім неправдива.

Відень 26 вересня. Міністерство справ внутрішніх видало розпоряджене против занесення холери з Росії. Після того розпорядження особи, котрі прибувають зі сторін навіщеніх холерою, будуть піддані 5-дневій карантині. Розпоряджене містить в собі також вказівки, що до удержання чистоти в місті, зголошування случаїв занедужання і т. д.

Берлін 26 вересня. Бюро Вольфа доносить з Петербурга, що там послідної доби занедужало на холеру 367 осіб а померло 162.

Рига 26 вересня. Сконстатовано тут один случай холери, который закінчив ся смертю.

Петербург 26 вересня. З Тегерану доносять, що правительство скликало обі палати на 14 на-доляста.

Берхтесгайден 26 вересня. Російский міністер справ заграницьких Ізвольський прибув тут самоїздом з Цель ам Зе і був в гостині у секретаря державного Шена.

Кольонія 26 вересня. Після берлінської телеграми „Köln. Ztg.“ Болгарія через свою ста-

новище в справі ориєнタルнії зелівниці викликає на Балкані небезпечний заколот. Наслідки оголошення Болгарії независимим королівством не дають ся предвидіти а на всякий случай мусить викликати неспокій.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збігу у Львові.

дня 25 вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10— до 10·20
Жито	8·30 до 8·50
Овес	6·40 до 6·60
Ячмінь пашний	6·50 до 6·80
Ячмінь броварний	7·50 до 8·50
Ріпак	— до —
Льнянка	— до —
Горох до варення	8— до 10·50
Вика	— до —
Бобик	— до —
Гречка	— до —
Кукурудза нова	— до —
Хміль за 56 кільо	— до —
Конюшина червона	55— до 65—
Конюшина біла	35— до 50—
Конюшина шведська	65— до 75—
Тимотка	— до —

Рух поїздів зелінничих

важкий від 1 мая 1908 — після часу середньо-європейського.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означенні звізджком (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходити до Львова:

3 Krakova: 8·40, 2·30, 8·55, 1·30, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.

„ Raszewa: 1·10.

„ Pidvolochisk (голов. дворець): 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30*.

„ Pidvolochisk (на Підзамче): 7·01, 11·40, 2·00, 5·15, 10·12*.

„ Chernovets: 12·20, 6·40*, 8·07, 2·05, 5·57, 9·30*.

„ Kolomny, Jidacheva, Potutop: 10·20.

„ Stanislavova: 5·40*, 10·05*.

„ Ravi i Sokala: 7·10, 12·40.

„ Jaworowa: 8·26, 5·00.

„ Sambora: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.

„ Lavochnego, Kalusha, Borislava: 7·29, 11·43, 11·00*.

„ Styria, Tukl (від 16/6 до 10/6): 3·50.

„ Belzca: 4·50.

Відходить зі Львова:

Do Krakova: 7·00*, 12·45*, 3·50, 8·25, 8·40, 2·45, 6·12*, 7·35*, 11·15*.

„ Raszewa: 3·30.

„ Pidvolochisk (головний дворець): 6·20, 10·40, 2·16, 7·45*, 11·10*.

„ Pidvolochisk (а Підзамча): 6·35, 11·03, 2·31, 8·08*, 11·32*.

„ Chernovets: 2·50*, 6·10, 9·10, 9·35, 2·33, 10·38*.

„ Styria, Drohobicha, Borislava: 11·25*.

„ Ravi, Sokala: 6·14, 7·10*.

„ Jaworowa: 6·58, 6·30*.

„ Sambora: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.

„ Kolomny i Jidacheva: 6·03*.

„ Peremyslia, Hirova: 4·00.

„ Lavochnego, Kalusha, Drohobicha: 7·30, 2·25, 6·42*.

„ Belytsia: 11·05.

„ Stanislavova-Vorohty (від 1/, до 25/): 6·40.

■ О Г О Л О Ш Е Н Я. ■

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи іншими з не-
шлюб. дітьми, каліками і т. ін.) з маєтком від 5000
до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандида-
тів супружества. Тільки панове (навіть без маєтку),
котрі справу серйо трактують і котрим на скорім
супружестві не заходить перешкода, схотять писати
до Schlessinger, Berlin 18.

БІЛЕСТИ ІЗДИ

на всі зелізниці

красеві і заграницяні

продає

Агенція зелізниць держ. Ст.

Соколовського,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Агенція днівників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі днівники
краєві і заграницяні
по цінах оригінальних.

■ Найдешевше можна купити лише ■

В А В К Ц И Й Н І Й Г а л и

ул. Сикстуска 32

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинності і все можливе до домового уладження.

Порозумінє з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.